



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Praxis Et Brevis Declaratio Viæ Spiritvalis

Palma, Luis de la

Antverpiae, 1634

De pœnitentiâ externâ, & corporis castigatione; Additio decima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60472)

TERTIVS DIES.

*De pœnitentiâ exteriori vel corporis
castigatione.*

HAnc materiam mirabiliter tractat S. Pater noster in Addit. 10. quæ sequitur primam Septimanam, & sic habet:

DECIMA, ut aliquam addam satisfactionem, seu pœnitentiam: quæ quidem in interiorem & exteriorem diuiditur. Interior est, dolor de propriis peccatis, cum firmo proposito cauendi tum ab illis, tum ab aliis quibusuis in posterum. Exterior autem est, fructus interioris, videlicet castigatio aliqua de commissis; quæ tribus potissimum modis assumi potest.

Primò. Circa victum, subtractis quibusdam non superfluis solum (quod
tem-

temperantiae est, non poenitentiae) sed etiam conuenientibus alimentis: Et eò fit meliùs quò plus subtrahitur, vitatâ interim naturæ corruptione, aut debilitate graui, seu infirmitate.

Secundò. Circa somni Et strati modum, sublatis non mollibus tantùm aut deliciosis rebus, sed aliis etiam opportunis, quantum licet, citra vitæ aut valetudinis graue periculum: quapropter de somno necessario nihil demendum est, nisi aliquantisper, ad consuetudinem (si cui est nimij somni) moderandam.

Tertiò. Circa ipsam carnem, vt influctum sentiat dolorem, admotis gestatisque ciliciis, funibus aut vectibus ferreis, vel incussis verberibus ac plagis, vel aliis austeritatis generibus assumptis: in quibus tamen omnibus magis expedire videtur, vt doloris

sensus in carne tantum sit, nec penetret ossa, cum infirmitatis periculo. Quare flagellis potissimum utemur ex funiculis minutis, quæ exteriores affligunt partes, non autem adeò interiores, ut valetudinem aduersam causare possint.

*Notanda sunt insuper quatuor hæc circa pœnitentiam. Primò, Quòd pœnitentiæ exterioris triplex est usus seu effectus: nimirum ut pro delictis præteritis nonnihil satisfiat; ut vincat seipsum homo, inferiorem sui partem, quæ sensualitas appellatur, superiori, hoc est rationi, magis subiiciens: ut postremò queramus, atque impetremus aliquod gratiæ diuinæ donum, quod optamus; puta intimam cordis contritionem de peccatis, & abundantiam lacrymarum, vel propter illa, vel propter pœnas & dolores Passio-
nis*

nis Christi, aut dubij alicuius, quod nos angit, resolutionem.

Et infra, post *Notandum Secundò*, sic dicit: *Tertiò*, Quòd quando is qui exercitatur, affectum quæsitum non consequitur, vt dolorem vel consolationem, mutare subinde expedit rationem victus somnique, & alia genera pœnitentiæ; ita vt pœnitentiam vnã per triduum sectemur, & proximo eam biduo relinquamus, vel etiam triduo, prout diuersis plus aut minus pœnitentiæ est sumendum.

Prætereà cùm pœnitentias huiusmodi sæpè omittamus, ob affectum carnis aut erroneum iudicium, quasi naturalis nostra complexio ferre illas non possit citra ingens valetudinis detrimentum; & è contrario, iustum nonnumquam modum pœnitentiæ excedamus, de corporis robore nimis

confidentes, mutatis, vt dictum est, pœnitentiæ generibus, ac per vices sumptis & relictis, euenit plerumque, vt clementissimus Dominus, qui naturam nostram perfectissimè cognoscit, vnicuique id compertum reddat, quod ipsi expedit.

Declaratio Additionis decimæ.

Pœnitentia exterior, quæ est corporis castigatio, est fructus pœnitentiæ interioris; quæ est dolor de peccatis: ostenditque hunc dolorem esse verum, quia peruenit ad vindictam de offensâ, & ad adhibenda, quæ magno constant, remedia, ne ad illam relabamur.

Hæc pœnitentia habet tres effectus.

Primus. Satisfacere pro peccatis præteritis.

Secundus. Vincere seipsum, sensualitatem rationi subiiciendo, vnde proueniunt vberes fructus bonorum operum

&